

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Ботевград, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, VI-ТИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Н.Ц.П.

при участието на секретаря Х.К.Н.
като разгледа докладваното от Н.Ц.П. Административно наказателно дело № 20211810200283 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Предметът на делото:

Наказателно постановление (НП) № *** от ***г., издадено от Л.П.Х. – Началник отдел „Оперативни дейност“- София в Централно управление на НАП, съгласно заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № *** от ***г., с което на „***“ ЕООД, с ЕИК ***, на основание чл. 53, ал. 1 във вр. чл.27/чл. 83/ и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН и чл.185, ал.1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ от 500 /петстотин/ лева, за извършено нарушение по чл. 118, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/.

Становищата на страните:

Недоволно от това Наказателно постановление е останало наказаното лице, което подава жалба чрез упълномощения си представител адв. Н. от САК, в срок. В подадената жалба е описано искане за отмяна на така издаденото НП като неправилно и незаконосъобразно. Според дружеството-жалбоподател са налице съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на НП въз основа на АУАН. Твърди се АНО и служителите извършили проверката да са нарушили редица свои задължения, в резултат на

което описната в АУАН и НП фактическа обстановка не отговаряла на действително случилото се в деня на проверката. Поради това се иска РС-Ботевград да отмени обжалваното Наказателно постановление.

Въззивният жалбоподател редовно призован за съдебни заседания, не се явява. За него се явява упълномощения му представител – адв. Н. от САК. Заявява, че поддържа жалбата. В хода по същество моли РС-Ботевград да отмени Наказателното постановление по съображения изложени в жалбата. Въззиваемата страна (Началник отдел „Оперативни дейност”-София в Централно управление на НАП) – редовно призована, не изпраща представител. В писмена защита до въззивния съд гл. юрисконсулт Ерска при ТД на НАП изразява становище по жалбата, по хода на делото и доказателствата. Според нея жалбата е неоснователна и незаконосъобразна. Иска се РС-Ботевград да постанови решение, с което да потвърди обжалваното Наказателно постановление. Твърди че в хода на наказателното производство не са допуснати нарушения и е налице съответствие във фактическата обстановка от АУАН и Наказателното постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и релевираните от страните доводи, приема за установено следното:

От фактическа страна:

Обжалваното Наказателно постановление е издадено против „***” ЕООД, с ЕИК ***, за това, че при извършена проверка на *** г. в 11.15 ч. от служители на въззиваемата страна в търговски обект по смисъла на &1, т. 41 от ДР на ЗДДС – Бърза закуска”, находящ се в с. ***, главен път Е79, стопанисван от „***” ЕООД, с ЕИК *** се е установило, че за извършена контролна покупка на 2бр. кафе и 2бр. сметана, преди легитимацията от страна на Р. Г. СТ. – Главен инспектор по приходите в НАП при ЦУ на НАП, на стойност 2,40 лв., не е бил издаден касов бон от инсталираното в обекта фискално устройство/ФУ/ модел "DATECS DP-150 KL" с индивидуален номер /ИН/ на ФУ *** и ИН на фискалната памет /ФП/ ***, рег. № на ФУ в НАП ***г. Покупката е заплатена в брой и лева, като парите от покупката са приети от Тодор Цоков Нанов-продавач в обекта-за сметка на „***” ЕООД, с ЕИК ***. Горното се потвърждава и от фекта, че липсва фискален бон стойност 2,40 лв. в 11.15 часа, за 2бр. кафе и 2бр. сметана в разпечатка КЛЕН

и ДФО от ***г.

След извършената покупка С. се легитимира и поиска КЛЕН /контролната лента/ от ФУ за деня. По случая били изискани и документи за регистрация на ФУ в НАП, както и удостоверение за кетегоризация на обекта.

По повод на тази проверка св. С., в присъствието на св. Н.П., съставила Протокол за извършена проверка /ПИП/ № *** от ***г.

На *** г. свидетелката Р.С. съставила АУАН № ***/*** г. срещу дружеството-жалбоподател, връчен на същата дата на управителя на дружеството, в който горепосочените констатации били квалифицирани като нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Въз основа на АУАН, при посочена идентична фактическа обстановка и правна квалификация, на *** г. Л.П.Х. – Началник отдел „Оперативни дейност“- София в Централно управление на НАП, съгласно заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № *** от ***г., издал обжалваното НП.

Наказателното постановление е получено лично от управителя на „***“ ЕООД на ***г. и е обжалвано с жалба, входирана при РС-Ботевград на ***г.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни – показанията на свидетелите Р.С. и Н.П.; писмени – протокол за извършена проверка № *** от ***г.; заповед № ***/*** г. на изп. директор на НАП; 7 бр. фискални бонове и дневен финансов отчет от *** г., от съдържанието на който се установява, че липсва фискален бон на стойност 2,40 лв., за 2бр. кафе и 2бр. сметани.

От показанията на св. С., св. П. и Протокола за извършената проверка № *** от ***г. се установяват действията и бездействията на наказаното лице, респ. елементи от обективната страна на твърдяното нарушение, както и датата и местото на неговото реализиране. Тези доказателства са еднопосочни, непредубедени и достоверни, поради което съдът ги кредитира напълно. Въз основа на тях съдът установява по несъмнен начин, че продавач в обекта не е издал касова бележка на св. С. за закупените от нея 2бр. кафе и 2бр. сметани. По отношение на този основен факт от предмета на доказване събраните доказателства са непротиворечиви. Този факт се потвърждава

освен от думите на св. С., а и от разпечатка КЛЕН от ***г. от фискалното устройство, където не фигурира към датата и часа на закупуването на 2бр. кафе и 2бр. сметани от св. С. издаване на касова бележка за сумата от 2.40 лева. Целият наличен по делото доказателствен материал е еднопосочен и взаимно обусловен по отношение на този основен факт от предмета на доказване.

По отношение датата на деянието и на проверката съдът счита, че от посочената в началото на Протокола за проверка дата; от датата на контролната лента; от показанията на св. С. и от показанията на св. П. и от АУАН, се установява, че закупуването на 2бр. кафе и 2бр. сметани и неиздаването на касова бележка е станало на ***г. в 11.15 часа. Предвид безпротиворечивостта на доказателствения материал подробното му обсъждане е ненужно – арг. от чл. 305, ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, която норма следва да намери приложение и към съдържанието на мотивите към постановеното по реда на ЗАНН съдебно решение, предвид липсата на изрична норма в тази насока в ЗАНН.

От правна страна:

По приложението на процесуалния закон:

Дружеството-жалбоподател е лице, срещу което е издадено обжалваното Наказателно постановление. Жалбата е подадена в законоустановения срок и е насочена срещу акт, който подлежи на обжалване по съдебен ред. Поради това РС-Ботевград приема, че жалбата е процесуално допустима. При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие (право и задължение) съдът ex officio (служебно) констатира – чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи – чл. 193, ал. 2 от ЗДДС, в предвидената от закона писмена форма, съдържание и срокове – чл. 34, чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, вр. чл. 193, ал. 1 от ЗДДС.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Въззивната инстанция след служебна проверка на АУАН и издаденото въз основа на него НП не намира да са допуснати нарушения на императивните разпоредби на чл.42 и чл.57 от ЗАНН /каквито твърдения се навеждат в жалбата/. И в АУАН, и в НП са описани нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, датата и мястото, където е реализирано. Доколкото изцяло е приложена административнонаказателната преписка, налице са и достатъчно доказателства в подкрепа на констатираното нарушение.

Доколкото фактът на извършена продажба 2бр. кафе и 2бр. сметани, без издаден касов бон, е безспорно установен, то правилно е била ангажирана отговорността и на жалбоподателя за извършеното нарушение. Нормата на ал. 1, към която препраща ал. 3 на чл. 185 ЗДДС, сочи, че на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1 ЗДДС, се налага глоба – за физическите лица, които не са търговци – от 100 до 500 лв., или имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500-2000 лв. Анализът на разпоредбите на ал. 1 и ал. 3 на чл. 185 ЗДДС води до извод, че отговорността на физическото лице, което фактически е приело плащането и е било длъжно да издаде документ за покупката, е по ал. 3 на чл. 185 ЗДДС и същата не изключва отговорността на търговеца, стопанисващ обекта, за същото нарушение съгласно чл. 185, ал. 1 ЗДДС, какъвто е настоящия случай.

Актосъставителят е спазил преклузивния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. АУАН е бил предявен за запознаване и подписан.

В 6-месечния преклузивен срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН било издадено и обжалваното НП.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен по смисъла на чл.47, ал.1, б."а" от ЗАНН орган, оправомощен предвид действието на Заповед № *** от ***г. на изп. директор на НАП.

Действително в АУАН и санкционния акт липсват ЕГН на актосъставителя и свидетелите по АУАН. Горното обаче не представлява нарушение от категорията на съществени, доколкото посочването на данни за свидетелите по акта обезпечава по-лесното им призоваване и индентифициране, проблеми в каквата насока по делото не са налични. Освен това същите са в достатъчна степен индивидуализирани посредством трите имена и адресът по местоработата им. Ето защо, съдът намира последното да

не е засегнало правото на защита на наказания субект.

Поради горните съображения настоящата съдебна инстанция приема, че в хода на административно – наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват предпоставка за отмяна на акта на формално основание. Ето защо спорът следва да се реши по същество:

По приложението на материалния закон:

Съгласно чл.118, ал.1 от ЗДДС (Изм. и доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., доп., бр. 19 от 2011 г., в сила от 8.03.2011 г., бр. 99 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм. и доп., бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г., изм., бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г.) всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е поискан друг данъчен документ, а получателят е длъжен да получи фискалната касова бележка и да я съхранява до напускане на обекта. В конкретния случай, както от показанията на св. С. и П., така и от Протокола за извършена проверка, АУАН и разпечатка КЛЕН от ***г. от фискалното устройство в проверявания обект, се установява, че на процесната дата, място и час за покупката на 2бр. кафе и 2бр. сметани на стойност 2.40 лв. не е бил издаден фискален бон. Клиентът няма задължение да чака определено време за издаването на касова бележка. Това задължение на търговеца следва да се изпълни в момента на покупката и до напускане на клиента от търговския обект. С бездействието на търговеца и неиздаването на касов бон, нарушението по чл.118, ал.1 от ЗДДС /което е формално по своя характер/ се явява довършено.

Съгласно нормата на чл.118, ал.1 от ЗДДС отговорно е всяко лице, което извършва доставка или продажба в търговски обект, без значение дали е регистрирано по ДДС или не. Поради това и доколкото във въпросния обект – Бърза закуска търговска дейност е осъществявал именно дружеството-жалбоподател „***” ЕООД, на което следва да му бъде ангажирана и неговата безвиновна административна отговорност.

Съгласно чл.185, ал.1 от ЗДДС отговорното лице по чл.118, ал.1 от ЗДДС (лицето, което не издаде фискална касова бележка) се наказва, ако е

юридическо лице и едноличен търговец, с имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лв. Конкретният случай попада точно в тази хипотеза, поради което и „***“ ЕООД следва да бъде санкционирано с имуществена санкция в този диапазон.

Смекчаващи отговорността обстоятелства са стойността на покупката, за която не е издадена касова бележка. Отегчаващо отговорността обстоятелство е, че с това нарушение се засяга не само данъчната система на държавата, но и укриването на доходи. С оглед съотношението на смекчаващите към отегчаващите отговорността обстоятелства и относителната тежест на всяко едно от тях, съдът счита, че на „***“ ЕООД, следва да се наложи имуществена санкция в размер към минималния, предвиден в закона, т.е. 500 /петстотин/ лева.

В конкретния казус не са налице изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, нито пък обстоятелства, които да отличават конкретното деяние като такова с незначителна степен на обществена опасност, поради което не е налице и маловажен случай.

Водим от гореизложеното съдът приема, че жалбата на „***“ ЕООД е неоснователна, а обжалваното с нея Наказателно постановление е правилно и законосъобразно при справедлив размер на наложеното наказание. Поради това обжалвано Наказателно постановление следва да се потвърди изцяло.

По разноските:

Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. При определяне на размера на възнаграждението следва да се съблюдава правилото на чл. 63, ал. 5, изр. 2-ро от ЗАНН, съгласно което размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Последната разпоредба от своя страна при определянето на максималния размер на възнаграждението препраща към Наредба за заплащането на правната помощ, а съгласно нея възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лева. В настоящото производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт, който е представил писмено становище. Съдът намира, че доколкото делото е разгледано в две съдебни заседания, а в хода на съдебното следствие са

разпитвани двама свидетели, то справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който е съобразен с правилата за неговото определяне.

За заплащане на присъдените разноси следва да бъде осъдена ответната страна в процеса – жалбоподателя „***“ ЕООД, с ЕИК ***.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Районен съд-Ботевград, въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № *** от ***г., издадено от Л.П.Х. – Началник отдел „Оперативни дейност“- София в Централно управление на НАП, съгласно заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № *** от ***г., с което на „***“ ЕООД, с ЕИК ***, на основание чл. 53, ал. 1 във вр. чл.27/чл. 83/ и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН и чл.185, ал.1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ от 500 /петстотин/ лева, за извършено нарушение по чл. 118, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/.

ОСЪЖДА „***“ ЕООД, с ЕИК *** със седалище и адрес на управление в гр.П., ж.к. ***, блок ***, вход А, етаж 1, апартамент 2, да заплати на Централно управление на Националната агенция по приходите разноси по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____